

224093 - Yabancı bir ülkeye ilticası kabul edilmesi için Hristiyanlığa geçen Müslümanın durumu

Soru

Kardeşim yabancı bir ülkede iltica için başvurdu, fakat ilticası kabul edilmesi için Hristiyanlığa geçmesi lazımdı. Hristiyanlığa geçtikten sonra eşi ve eşinin akrabası onunla konuşmayı kestiler. Zira koca dinini değiştirdiği için artık nikahın geçersiz olduğuna inanıyorlar.. Ancak koca halen Müslüman olduğunu iddia ediyor ve bunu sadece iltica işlemleri yürümesi için yaptığını söylüyor. Eşini ve çocuklarını o ülkeye getirmek istiyor ancak eşini ve akrabasını bu konuda ikna edemiyor. Bu durumda erkek eşin evliliği geçerli olduğunu ispatlaması için ne yapması gerekiyor?

Cevap özeti

Daha fazla para elde etmek için küfür kelimesini telaffuz etmek ikrahtan sayılmaz. Mürted olan küfründen tövbe ederse iddetinde bulunan olan eşine geri dönebilir. Ancak eşinin iddeti bittikten sonra yeni bir akitle nikahı yenilemesi tedbir açısından daha iyidir.

Detaylı cevap

Yüce Allah şöyle buyurdu:

“Kalbi imanla dolu olduğu hâlde zorlanan kimse hariç, inandıktan sonra Allah’ı inkâr eden ve böylece göğsünü küfre açanlara Allah’tan gazap iner ve onlar için büyük bir azap vardır.”

Nahl/106

Şeyhulislam İbn teymiye Rahimehullah şöyle dedi:

“Bu ayet, Cehmiyye mezhebinin batıl olduğunu göstermektedir. Çünkü bu mezhebe göre küfür kelimesini söyleyen kimse küfre girer. Şayet onlar: yüce Allah “ fakat göğsünü küfre açarlara” demiştir denirse şu şekilde cevap verilir: Bu ibare ayetin başına muvafıktır. Çünkü ikrah olmadan kalbine küfür kelimesini söylerse kalbini küfre açmış olur. Aksi takdirde ayetin başı sonuna zıt olur. Şayet kasıt her kim küfür ederse göğsünü açmış olsaydı. O zaman sadece ikrah altından olan kişi istisna edilmezdi. O takdirde ikrah altında olan ve olmayan da kalbini açmamış olsa istisna edilecekti. Ayrıca küfür kelimesini gönüllü olarak konuştuğunda kalbini küfre açarsa kafir olur.

Bunu yüce Allah’ın şu ayeti açıklamaktadır: “Münafıklar, kalplerinde olan şeyleri, yüzlerine karşı açıkça haber verecek bir sûrenin üzerlerine indirilmesinden çekinirler. De ki: “Siz alay ede durun! Allah, çekindiğiniz o şeyi ortaya çıkaracaktır. Şâyet kendilerine (niçin alay ettiklerini) sorsan, “Biz sadece lâfa dalmıştık ve aramızda eğleniyorduk”, derler. De ki: “Allah’la, O’nun âyetleriyle ve peygamberiyle mi eğleniyordunuz? Boşuna özür dilemeyin! Çünkü siz, (sözde) iman ettikten sonra küfrünüzü açığa vurdunuz. İçinizden (tövbe eden) bir zümreyi affetsek bile, suçlarında ısrar etmeleri sebebiyle, diğer bir zümreye azap edeceğiz.” Tevbe/64-66

Onların: “Biz inanmadan küfür kelimesini söyledik, bizler sadece lafa dalmış ve eğleniyorduk” demelerine rağmen yüce Allah, onların imandan sonra küfre girdiklerini haber vermiştir. Ayrıca Allah’ın ayetleriyle alay etmenin küfür olduğunu açıklamıştır. Şüphesiz bu küfür ancak kalbini küfre açan kişiden meydana gelir. Şayet kalbinde iman olsaydı bu tür konuşmaları yapmazdı.

“Mecmu el fetava 7/220” “el Sarim El Meslulu 524”

Her kim kasıtlı ve isteyerek küfür kelimelerini telaffuz ederse şüphesiz O, kafir olur. İnsanların çoğu dünya malına sahip olmak için küfre girmektedirler. İstisna sadece ikrah ve zorla olduğu takdirde vardır ikrahında şartları vardır.

Kurtubi Rahimehullah şöyle dedi: “Bir kimse küfre girmeye zorlanırsa ve öldürüleceğinden korkarsa kalbi imanla dolu olması şartıyla küfür kelimesi kullansa İlim ehli ittifakıyla küfre

girmez..” el Cami li Ehkamil Kur’an 12/435

Peki İkrahin sınırı nedir?

İkrahin sınırı ile ilgili ilim ehlinin görüşleri farklılık göstermektedir. Ancak konunun genelinde; kişinin ölümle ciddi bir şekilde tehdit edilmesi, bir uzvun kesilmesi, kadınla zina ile tehdit edilmesi veya erkekle livat yapılacağına dair tehdit edilmesi vb. durumlar, ikrah olarak görülmektedir.

“Elmevsua el Fıkhiye el Kuveytiye 6/101-102 kitabında İkrah şartları arasında şunlar geçmektedir:

Kişinin tehdit edildiği konu ölüm veya bir uzvun kesilmesi, uzvun işlevi yok edilmesi (örnek olarak görme yetisini kaybetmek veya tutma veya yürüme kabiliyetini kaybetmek), kadının zina ile tehdit edilmesi, erkeğin livat ile tehdit edilmesi ikrah şartlarındandır.

Açlıkla tehdit, ancak tehdit edilen ölüme sevk edildiğinde ikrah olabilir.

Maddi durumunu düzeltmek için küfre girmek, kesinlikle ikrah konusuna girmez.

İkrahin şartlarından biride: ikrah altında olan kişinin kaçmaya gücü yetmeyen durumda olması gerekir. Fakat kaçmaya gücü yettiği halde kaçmaz ve dininde fitneye düşerse ikrah sayılmaz.

Peki kendi iradesiyle dininde fitneye düşürülecek yere gidenin durumu nasıl olur!?

Yüce Allah şöyle dedi: “Kendilerine zulmetmekte iken meleklerin canlarını aldığı kimseler var ya; melekler onlara şöyle derler: “Ne durumdaydınız? (Niçin hicret etmediniz?)” Onlar da, “Biz yeryüzünde zayıf ve güçsüz kimselerdik” derler. Melekler, “Allah’ın arzı geniş değil miydi, orada hicret etseydiniz ya!” derler. İşte bunların gidecekleri yer cehennemdir. O ne kötü varış yeridir. Ancak gerçekten zayıf ve güçsüz olan , çaresiz kalan ve hicret etmeye yol bulamayan erkekler, kadınlar ve çocuklar başkadır. Umulur ki, Allah bu kimseleri affeder. Çünkü Allah çok affedicidir, çok bağışlayıcıdır.” Nisa/97-99

Şeyh Sadi Rahimehullah bu ayetlerin tefsirinde şöyle dedi: “Yüce Allah’ın azabla tehdidi, gücü yettiği halde ölünceye kadar hicret etmeyen hakkındadır. Zira melekler onun ruhunu alınca ciddi bir şekilde azarlar ve onlara: ne durumdaydınız? Müşriklerden ne farkınız vardı? Diye sorarlar. Bilakis onların kalabalıklarını artırdınız. Belki de Müslümanlara karşı onlara yardım ettiniz. Sizler Müslümanlarla beraber olmaktan, Rasulullah’ın sancağı altında savaşma onurunu kaçırdınız ve büyük hayırlar kaybettiniz.

Onlar: Bizler yeryüzünde zayıf ve mazlum durumdaydık, hicrete gücümüz yoktu. Ancak onlar doğru söylemiyorlar. Çünkü yüce Allah bu nitelikte olan kişileri azarlamış ve azapla tehdit etmiştir. Şüphesiz Allah kimseye gücünden fazlasını yüklemeyiz. Allah bu azaptan gerçek zayıf ve mustazafları istisna etmiştir.

Bu nedenle melekler, onlara: Allah’ın dünyası geniş değil miydi? neden hicret etmediniz? Tabi ki bu soruda bir ikrar anlamı mevcuttur. Yani Allah’ın dünyası geniş olduğuna işaret vardır. Her hangi bir kul dünyanın herhangi bir yerinde dinini yaşayamadığı takdirde ibadetini daha rahat yapacağı bir yere hicret etmesi gerekiyor.

Söz konusu kişi yaptığı bu büyük günahı tövbe ederek yaptığı yanlışlıktan dönmesi gerekir. Allah’ın nimetleri, isyan ve küfürle elde edilmez. Ancak takvayla elde edilir. Yüce Allah şöyle dedi: “her kim Allah’a karşı gelmekten sakınırsa, Allah ona bir çıkış yolu açar. Onu beklemediği yerden rızıklandırır. Kim Allah’a tevekkül ederse, O kendisine yeter. Şüphesiz Allah, emrini yerine getirendir. Allah, her şeye bir ölçü koymuştur.” Talak/2-3

Şeyh Sadi Rahimehullah şöyle dedi:

Yüce Allah’tan kim sakınır ve tüm durumlarında onun rızasını gözetirse, yüce Allah ona hem dünyada hem de ahirette karşılığın verir. Verdiği karşılıktan biri de ona her türlü zorluk ve meşakkatlerden çıkış yolu sağlamasıdır.

Her kim Allah’tan sakınmazsa zorluklara düşer ve bir türlü çıkar yolu bulamaz.

(Tefsir el Kerim fi Tefsir Kelam el Mennan s. 1026)

Mutlu hayat yaşamanın yolu çok parayla değildir. Bilakis mutluluk; takva, tevekkül ve Allah'ın kişinin rızkını yazdığı şekilde olacağını inanmakla olur.

Cabir bin Abdullah Radiyallahu anhudan rivayet edildiğine Rasulullah Sallallahu Aleyhi Vesellem şöyle dedi: “Ey İnsanlar! Allah'tan korkun ve (dünyalığı) istemekte mutedil olun (ifrat ve tefritten sakının. Rızık gecikse de rızıkına sahip olmadan hiçbir nefis ölmez. O halde Allah'tan Sakının ve rızık talebinde mütedil olun. Helalı alın, haramı bırakın.” İbn Mace 2144

İkincisi: Mürted olan kocanın eşi ile ilgili iki durum vardır:

1. Kadın iddet içindeyken adam tövbe etmesi. Bu duruma yeni bir nikah akdi olmadan birbirlerine dönebilirler.

Şeyh Abdulaziz bin Baz Rahimehullah şöyle dedi: “Dine sövmek; islam'dan çıkarır. Aynı şekilde Kur'an-a veya Peygamberi sövmek (Allah korusun) küfürdür. Fakat bu küfür eşinin boşanmasını gerektirmiyor. Ancak ikisi boşanma olmadan birbirlerinde ayrılırlar. Kadın, kocasına haram olur. Fakat haram olması kadının Müslüman kocanın kafir olduğu içindir. Boşanma gerçekleşmez. Kadın iddet içindeyken koca tövbe edinceye kadar kadın kocasına haram olur. Şayet koca tövbe ederse yeni bir akit yapılmadan kadın kocasına dönebilir. (fetava Nur ala darb Şeyh bin Baz. S. 140)

Şeyh İbn useymin Rahimehullah şöyle dedi: “Bir adam mürted olursa (Allah korusun) nikahı düşer. Ancak iddet dönemi bitmeden tövbe edip İslam'a dönerse nikah geçerliliği devam eder. (Fetava Şeyh İbn Useymin 2/19)

1. Koca mürted olur, İddet bitimine kadar tövbe etmez ve islama dönmezse. Bu durumda dört mezhebe göre eşinden boşanmış olur. (Mecmu el Fetava 32/190)

Şeyh Abdulaziz bin Baz Rahimehullah şöyle dedi:

“Şayet koca iddetten sonra tövbe edip tekrar eşiyle evlenmek isterse bir sakınca yoktur. Ancak alimlerin ihtilafından kurtulmak için yeni bir akit yapması daha iyi olur. Zira bazı alimlere göre akitsiz de eşine dönebilir. Ancak iddet süresinde tövbe ederse kadın onun eşi

olarak devam eder. Çünkü Rasulullah Sallallahu Aleyhi Vesellem; eşlerin İslama girmelerinden sonra Müslüman olan kocaların nikahını geçerli saymıştır.

En iyisini Allah bilir.